

Kontrastiv konstruktionsgrammatik och tvåspråkig lexikografi. Konstruktioner och konstruktionsekvivalenter i *Islex.se*

Anna Helga Hannesdóttir & Benjamin Lyngfelt

In this paper we relate bilingual lexicography and contrastive construction grammar via bilingual constructicography, addressing the treatment of constructional and phraseological information in bilingual lexicography. After a discussion of the different notions of equivalence in lexicography and constructicography, we compare two online resources: the Swedish constructicon and the Icelandic-Swedish part of *Islex.se*. It is shown that although *Islex.se* contains a wealth of constructional information, this does not readily carry over across languages. A creative user can find correlations between constructions in Icelandic and Swedish, but these connections are indirect and somewhat *ad hoc*. Explicit links between the two languages mainly concern lemmas. In an online resource, it is clearly possible to also include systematic comparisons of phraseological information, and we argue that making use of constructionist resources such as constructicons would be helpful in this regard.

1. Inledning

Inom modern lexikografi, inte minst e-lexikografi, märks både ökade möjligheter och ökad ambition att inkorporera olika former av konstruktionell information, såsom valens, kollokationer, idiom och språkbruksexempel. Även inom grammatikforskningen ökar intresset för konstruktioner, och konstruktionsgrammatik växer fram som en allt starkare lingvistisk tradition. Särskilt relevant från ett lexikografiskt perspektiv är utvecklingen av s.k. konstruktikon, en typ av språkresurs som kanske enklast kan beskrivas som: lexikon, fast för grammatiska konstruktioner i stället för ord (se t.ex. Fillmore, Lee-Goldman & Rhomieux 2012, Lyngfelt, Borin m.fl. u.u.).

Till skillnad från lexikografiska resurser är konstruktikon inte bundna till lexikala ingångar och kan därmed täcka delvis annan information; exempelvis kan de lättare hantera språklig produktivitet (t.ex. Lyngfelt & Sköldberg 2013). Samtidigt innehåller de mycket information som lika gärna kan stå i en ordbok, och bör därför kunna utgöra en värdefull informationskälla för konstruktionellt och/eller fraseologiskt orienterad lexikografi.

Kopplingen mellan konstruktionsgrammatik och lexikografi har hittills i första hand prövats i den enspråkiga lexikografien (Lyngfelt & Sköldberg 2013, Blensienius 2017). I detta bidrag inriktar vi oss på hur konstruktionsgrammatik kan

bidra även till tvåspråkig lexikografi. Detta gör vi med utgångspunkt från två web-baserade resurser: *Svenskt konstruktikon* (Lyngfelt m.fl. 2014) och den isländsk-svenska delen i *Islex*.

Artikeln är disponerad enligt följande: i avsnitt 2 introduceras konstruktioner och konstruktikon. I avsnitt 3 jämförs vilken roll ekvivalens spelar inom lexikografi, konstruktionsgrammatik och konstruktikonutveckling, illustrerat i avsnitt 4 av en mer konkret jämförelse mellan några svenska och isländska konstruktioner. I avsnitt 5 granskas konstruktionsekvivalens såsom den kan utläsas i *Islex* och i avsnitt 6 hävdar vi nyttan av en resurs som konstruktikon inom den tvåspråkiga lexikografin.

2. Konstruktioner, konstruktikon och deras relevans för lexikografi

Inom konstruktionsgrammatik tillämpar man inte en traditionell uppdelning av språket i en grammatik och ett lexikon, utan betraktar hela lexikogrammatiken som ett nätverk av konstruktioner – ett konstruktikon. Konstruktioner definieras då typiskt som ”conventional, learned form-function pairings at varying levels of abstraction and complexity” (Goldberg 2013:17), vilket inkluderar generella grammatiska mönster, specifika lexikala uttryck och allt däremellan.¹ I likhet med ’grammatik’ och ’lexikon’ har det teoretiska konceptet ’konstruktikon’ också en praktisk motsvarighet i form av samlade beskrivningar av konstruktionsmönster, t.ex. *Svenskt konstruktikon* som är en fritt tillgänglig webbdatabas med svenska konstruktionsbeskrivningar (Lyngfelt m.fl. 2014). Utvecklingen av sådana konstruktikon bygger på en kombination av konstruktionsgrammatik och lexikografi, och kallas därför *konstruktikografi* (Lyngfelt, Borin m.fl. u.u.).

En grupp konstruktioner som har ägnats särskild uppmärksamhet i *Svenskt konstruktikon* är sådana som är partiellt schematiska, dvs. har både fasta och variabla led, t.ex. *FÖR* ANTAL TID *SEDAN* (ex. *för två veckor sedan, för många år sedan*) och *X FÖR X* (ex. *bit för bit, dag för dag*).² Sådana mönster, med både lexikala och grammatiska drag, är perifera – och i vissa fall svårhanterade – för både grammatikor och ordböcker, medan de i ett konstruktikon är lika centrala som andra strukturer. En annan prioriterad, delvis överlappande grupp är mönster som visat sig problematiska för andraspråksinlärning.

Huruvida grammatiska konstruktioner är lexikografiskt relevanta beror på deras koppling till lexikala enheter, s.k. *kollostruktionella* relationer (t.ex. Stefanowitsch 2013). Typiskt relevanta är bland annat:

¹ Detta konstruktionsbegrepp är alltså betydligt vidare än vad som brukar tillämpas inom lexikografi. I exempelvis Oxford English Dictionary (*construction*, 5b) likställs konstruktioner snarast med verbs valensmönster.

² Konstruktionsbenämningarna är hämtade ur *Svenskt konstruktikon* och markeras här med kapitäl.

- konstruktioner som innehåller fasta innehållsord, t.ex. *FÖR X SKULL* (*för din skull, för spänningens skull*) och den ovannämnda *FÖR ANTAL TID SEDAN*; valensmönster och idiom hör till denna grupp
- konstruktioner med lexikala led som kännetecknas just av att ingå i konstruktionen, t.ex. *BÅDE XP1 OCH XP2* och *DELS X DELS Y*
- konstruktioner som innehåller variabla led med tydliga restriktioner, t.ex. *EN TIDS AKTIVITET* (*tio minuters paus, tre veckors semester*) eller *REFLEXIV RESULTATIV* (*äta sig mätt, supa sig full, skrika sig hes*), detta därför att de aktuella variablerna ofta realiserar av vissa centrala/frekventa medlemmar av respektive kategori.

Den tredje typen visar att även fullt schematiska konstruktioner (som inte har några lexikalt fasta led) kan vara lexikografiskt relevanta. Å andra sidan finns det konstruktioner med fasta led som *inte* är det, nämligen när orden är så vanliga i förhållande till konstruktionen att den inte hör till ordens mer framträdande användningsområden, t.ex. *EN NP PÅ ENHET* (*en gädda på två kilo, en promenad på fem kilometer*). Det väsentliga i sammanhanget är alltså att orden associeras med konstruktionen, inte tvärtom.

3. Ekvivalens i lexikografi och konstruktikografi

Den lexikografiska beskrivning som presenteras i en tvåspråkig ordbok bygger på en kontrastiv analys som syftar till att upprätta ekvivalensrelationer mellan enheter i de inblandade språken. Trots att ekvivalens i sig är ett komplicerat begrepp är det onekligen ekvivalensrelationer och ekvivalenter som utgör kärnan i den tvåspråkiga lexikografien. Framför allt är det lemmats semantiska innehåll och dess egenskaper på systemnivå respektive textnivå som har stötts och blötts i den lexikografiska och metalexikografiska litteraturen om ekvivalens (för en översikt se Adamska-Salaciak 2010).

3.1. Fraseologi och ekvivalens i lexikografien

Hur de olika fraseologiska enheter som presenteras i en ordboksartikel skall behandlas i målspråket har inte rönt samma uppmärksamhet som de ekvivalensrelationer som redovisas mellan lemmat och ekvivalenterna (se dock Hannesdóttir & Jónsson 2001). I den tvåspråkiga e-ordboken kan hela ordbokstexten för båda språken göras sökbar och åtkomlig. Där kan lemmats kombinatoriska egenskaper redovisas på ett helt annat sätt än tidigare liksom de ekvivalensrelationer som upprättas mellan de båda språkens enheter. Trots det utgår den teoretiska diskussionen inom den tvåspråkiga lexikografien huvudsakligen från den tryckta, monodirektionella och monofunktionella ordboken, dvs. en ordbok där de båda språkens roller

är statiska som källspråk respektive målspråk och där ett av dessa språk är användarnas L1 och det andra L2 (Svensén 2009:202, jfr Hannesdóttir 2014).

Den traditionella uppdelningen i språkliga beskrivningsnivåer där den grammatiska och den lexikografiska nivån har hållits åtskilda är, i ett brukarperspektiv, inte längre lika relevant. I den tvåspråkiga e-ordboken där valensrelationer, selektionsrestriktioner och kollokationella mönster för vart och ett av språken kan redovisas och sökas aktualiseras frågan om vilka egenskaper det är som ska presenteras och hur. Förutom att spegla lemmats semantiska, kognitiva eller encyklopediska dimensioner har ekvivalensbegreppet utökats med strukturella, funktionella och kontextuella dimensioner.

3.2. Flerspråkig konstruktikografi

Till skillnad från tvåspråkig lexikografi är kontrastiv konstruktionsgrammatik vanligtvis inte inriktad på ekvivalensrelationer. I stället handlar det främst om detaljerade fallstudier där man undersöker likheter och skillnader mellan ett fåtal konstruktioner i två eller flera språk (se t.ex. bidragen i Boas 2010). Däremot går flerspråkig konstruktikografi i hög grad ut på att etablera korrespondenser mellan motsvarande konstruktioner i olika språk och har i det avseendet alltså mer gemensamt med lexikografi än med konstruktionsgrammatik.

Etablerandet av konstruktionsmotsvarigheter inbegriper alla de komplikationer som rör lexikal ekvivalens – betydelsenyanser, stil, distribution osv. – samt tillför ytterligare en dimension: form. Jämförelsen mellan en konstruktion i källspråket och eventuella motsvarigheter i målspråket måste beakta inte bara deras betydelse/funktion utan också deras grammatiska struktur. Matchningen mellan käll- och målkonstruktion omfattar därmed åtminstone fyra steg (Lyngfelt, Torrent m.fl. u.u.):³

- 1) *Motsvarighet*: Har målspråket en konstruktion, eller en grupp konstruktioner, som (mer eller mindre) kan sägas motsvara källkonstruktionen?
- 2) *Funktionell ekvivalens*: Är källkonstruktionen och dess närmaste motsvarighet i målspråket funktionellt ekvivalenta eller finns det funktionella skillnader mellan dem? Kan konstruktionerna matchas en-till-en eller delas den aktuella domänen in på olika sätt i de båda språken?
- 3) *Formell likhet*: Har käll- och målkonstruktion samma/likartad struktur eller uppträder formella skillnader mellan dem? (Här kan man i regel bortse från rent lexikala skillnader.)
- 4) *Egenart*: Är eventuella formella skillnader utmärkande för konstruk-

³ På grund av denna ökade komplexitet används termen *ekvivalens* endast om den funktionella dimensionen (vilket i praktiken är vad som avses även inom lexikografi), *likhet* om formell struktur och *motsvarighet* om relationen som helhet.

tionerna i fråga eller härrör de från mer generella skillnader mellan språken? Strukturella drag som ordföljdsmonster, ev. artikelbruk, kongruensböjning m.m. kan slå igenom i ett stort antal konstruktioner utan att vara prominenta egenskaper hos mer än ett fåtal av dem. Exempelvis specificeras grundläggande nominalfrasstruktur i generella nominalfraskonstruktioner och behöver kanske inte specificeras i varje konstruktion som innehåller en nominalfras.

Steg 1–2 är relevanta även för tvåspråkig lexikografi, medan steg 3–4 normalt inte är det – åtminstone inte än så länge. Om och när man inom tvåspråkig lexikografi börjar länka inte bara lexikala enheter som sådana utan även deras valenskonstruktioner m.m. aktualiseras också den formella strukturen. Därmed väcks samtidigt frågan om hur denna struktur ska representeras. En formalism som är utvecklad för källspråket kanske inte är fullt ut tillämplig på målspråket, kategoribeteckningar kanske inte fullt likvärdiga osv. Ju större skillnad mellan språken, desto svårare att utveckla ett gemensamt – och helst användarvänligt – beskrivningsformat.

4. Svenska konstruktioner och isländska

På grund av svenskans och isländskans nära släktskap är det rimligt att anta att det finns systematiska överensstämmelser i de båda språkens sätt att kodifiera ett visst semantiskt innehåll i vissa syntagmatiska strukturer eller konstruktioner. Det borde därför gå att identifiera isländska motsvarigheter till några av de närmare 400 svenska konstruktioner som beskrivs i *Svenskt konstruktikon*.

Redan vid en ytlig genomgång av konstruktikonet framträder konstruktioner som kan ha etablerade formella och funktionella motsvarigheter i isländskan. Bland dessa finns konstruktioner av alla de slag som beskrivs i avsnitt 2 ovan. Några exempel på konstruktioner med fasta lexikala led är: *ANTINGEN X ELLER Y* (*annað hvort X eða Y*), *BÅDE XP1 OCH XP2* (*bæði X og Y*), *DET ÄR SÅ X ATT Y* (*það er svo X að Y*) och *HA DET ADVP* (*hafa það AdvP*). Även möjliga isländska konstruktioner som innehåller variabla led med tydliga restriktioner är lätta att identifiera utifrån de svenska konstruktionerna: *REFLEXIV_RESULTATIV* (*borða sig saddan*), *EN TIDS AKTIVITET* (*þriggja daga útilega; fimm vikna sumarfrí*).

Några av de möjliga isländska konstruktionsmotsvarigheterna uppvisar vid en närmare granskning vissa formella avvikelser från den svenska konstruktionen. Det gäller exempelvis *BARA.DESIDERATIV* (*bara jag hade mera pengar*) och den isländska varianten *bara að ég ætti meiri peninga*, där den syntaktiska strukturen skiljer sig från den svenska konstruktionens eftersom det inledande adverbet följs av subjunktionen *að*.

Trots en formell överensstämmelse mellan en svensk konstruktion och en isländsk struktur kan det finnas semantiska skillnader som gör att de snarare är fal-

ska vänner än konstruktionsmotsvarigheter. Ett sådant fall är konstruktionsparet I ADJ:ASTE *LAGET* (*i högsta laget*) och I ADJ:ASTA *LAGI* (*i hæsta lagi*). Substantivets form skiljer sig åt: bestämd form i svenskan och obestämd form i isländskan. Den avgörande skillnaden är dock semantisk och funktionell. Den svenska konstruktionen betyder att det som är 'i Adj:aste laget' är på fel sida om en tänkt gräns – *i högsta laget* är för mycket, *i minsta laget* är för lite. Den isländska konstruktionen betyder däremot att det som är 'i Adj:asta lagi' *inte* överskrider en viss gräns. Denna gräns kan inte, som i svenskan, underförstås utan måste uttryckas i form av ett preciserande komplement: *i hæsta lagi tíu metrar* betyder att det åsyftade är kortare än tio meter. Parallellen är ändå inte fullständig – den isländska frasens betydelse varierar beroende på det enskilda adjektivet och det finns även vissa semantiska restriktioner för vilka adjektiv som kan ingå i konstruktionen.

5. Konstruktioner i *Islex*

Hur ser det då ut i den flerspråkiga isländska nätordboken *Islex*? Där är isländskan primärspråk och de andra språken lexikografiskt sekundära i förhållande till den (Hannesdóttir 2014, 2015). *Islex* innehåller närmare 50 000 lemman och omkring 14 000 isländska fraseologiska enheter (Úlfarsdóttir 2013). Dessa enheter utgörs av mer eller mindre lexikaliserade ordförbindelser av olika slag. De är avsedda att illustrera lemmats konstruktionspreferenser och selektionsrestriktioner, dess semantiska och syntaktiska valens och även metaforisk och annan oegentlig användning i form av idiom och ett och annat ordspråk. Förutom dessa fasta fraser innehåller ordboken omkring 30 000 språkprov. Såväl fraserna som språkproven är översatta till samtliga sekundärspråk, däribland svenska.⁴

De lexikografiskt motiverade enheterna i *Islex* är naturligtvis inte rakt av jämförbara med strukturer definierade genom konstruktionsgrammatik och den lexikografiska beskrivningen skiljer sig från den konstruktivlexikografiska. Eftersom åtkomststrukturen i *Islex* är mycket generös, är möjliga isländska och svenska konstruktioner åtkomliga genom fritextsökningar på de lexikala enheter som de består av. Med sökfunktionen "avancerad sökning" i kategorin "all artikeltext" på *Islex*-sidan kan fasta eller typiska innehållsord sökas både i det isländska materialet och det svenska.

Instansieringar av flera av de svenska konstruktioner som nämnts ovan påträffas i *Islex*, antingen i översättningar av språkprov eller som motsvarigheter till fraseologiska enheter av något slag. Förekomsterna är dock slumpmässiga. Exempelvis ger en sökning på strängen "ha det" 33 träffar. Fyra av dem inleder instansieringar av konstruktionen HA DET ADVP: "<ha det bra> på ålderns höst" s.v. *elli*, "<ha det tråkigt> hela dagen lång" s.v. *dagur*, "<ha det riktigt trevligt> på födelsedagskalaset" s.v. *afmæli* och "hon bestämde sig för att ha det trevligt på kväl-

⁴ I bidirektionella tvåspråkiga e-ordböcker är termen *sekundärspråk* lämpligare än *mål-språk* (se Hannesdóttir 2014).

len” s.v. *huggulegur*. Av de isländska enheter som genererar dessa svenska översättningar är det bara två som kan sägas innehålla en isländsk konstruktion HAFI ÞAÐ ADVP. Frasen ”<hafa það náðugt> í ellinni” är avsedd som en typisk kontext för lemmat *elli* och ”hún ákvað að hafa það huggulegt um kvöldið” ger exempel på adjektivet *huggulegur* i adverbial användning. En sökning på ”hafa það” ger nio träffar, varav fem är exempel på konstruktionen HAFI ÞAÐ ADVP. Fyra av dessa fem genererar konstruktionsekvivalenten HA DET ADVP medan frasen ”hafa það náðugt” istället för det formellt och funktionellt ekvivalenta ”ha det bra” översätts med det funktionellt ekvivalenta ”ta det lugnt, koppla av, softa”.

Även konstruktioner av typen EN TIDS AKTIVITET och REFLEXIV RESULTATIV kan sökas i *Islex* då uppsättningen möjliga innehållsord är relativt begränsad. En sökning på ”_ dagars” ger fem träffar varav fyra är förekomster av EN TIDS AKTIVITET: ”tre dagars landssorg”, ”femton dagars friluftsliv”, ”tre dagars camping” och ”tio dagars vandring”. Samtliga dessa är översättningar av motsvarande isländsk fras som inkluderas i ett längre språkprov: ”þriggja daga þjóðarsorg”, ”fimmtán daga útivist”, ”þriggja daga útilegu” och ”tjú daga göngu”. Sökningar på genitivformen av andra tidsuttryck (*vikna*, *mánaða*, *ára*) ger liknande resultat. Också konstruktionen REFLEXIV RESULTATIV påträffas i ordboken, ”han drack sig svinfull” som översättning till just ”hann drakk sig svínfullan” och ”äta sig mätt” till ”borða sig saddan”.

Sökningar av detta slag efter flera konstruktionsmönster ger liknande resultat. De finns i *Islex*, än i det ena språket, än i det andra och i vissa fall i båda språken. Någon medveten strävan efter att redovisa en svensk konstruktionsekvivalent där så är möjligt avspeglas emellertid inte i ordboken.

6. Lexikografisk nytta?

Huruvida konstruktioner har en plats i en enspråkig ordbok har diskuterats i olika sammanhang (se Lyngfelt & Sköldberg 2013, Blensenius 2017). Men vad kan då konstruktionsgrammatik bidra med i den tvåspråkiga lexikografien?

Det finns ingen språklig nivå som inte är relevant i ett lexikografiskt perspektiv, vare sig det enspråkiga eller tvåspråkiga. Perspektivet på lexikografins centrala objekt, ordet och dess egenskaper, har vidgats till att omfatta egenskaper som tidigare har hänförs till språkets strukturella nivåer, syntaxen och grammatiken. Däremot är det naturligt att man begränsar sig till sådana egenskaper som är lexikaliskt relevanta, dvs. har med det aktuella lemmat att göra.

Den fraseologi som presenteras i en ordbok är lexikaliskt motiverad och det är frasens relation till uppslagsenheten som står i fokus – inte själva frasens inre struktur och semantiska egenskaper. Att ge en rättvisande karakterisering av konstruktionen som sådan är snarare en uppgift för ett konstruktikon. Men om ekvivalenta lexikala enheter i två språk förknippas med motsvarande konstruktioner kan det finnas ett värde i att systematiskt relatera dessa till varandra, och helst

belysa relevanta likheter och skillnader. I en elektronisk ordbok är detta inte bara önskvärt utan också praktiskt genomförbart.

I *Islex* finns det gott om exempel på att den lexikografiska analysen av en isländsk fras har resulterat i helt idiomatiska och adekvata men ändå arbiträra översättningar. Med tillgång till en samlad beskrivning av grammatiska konstruktioner, dvs ett konstruktikon, hade de ekvivalensrelationer som i *Islex* upprättats mellan isländska fraser och svenska i större utsträckning kunnat illustrera också konstruktionella överensstämmelser mellan språken.

Litteratur

Ordböcker och liknande

Islex. <<http://islex.se>>

Oxford English Dictionary. <<http://www.oed.com/>>

Svenskt konstruktikon. <<https://spraakbanken.gu.se/karp/konstruktikon>>

Annan litteratur

Adamska-Salaciak, Arleta (2010): Examining Equivalence. I: *International Journal of Lexicography*, Volume 23:4, 387–409.

Blensenius, Kristian (2017): Valens- eller konstruktionsuppgifter: redovisningar av aspektuella konstruktioner i några svenska ordböcker och en dansk. I: *LexicoNordica* 24, 153–172.

Boas, Hans (red.) (2010): *Contrastive Studies in Construction Grammar*. Amsterdam: John Benjamins.

Fillmore, Charles J., Russell Lee-Goldman & Russell Rhomieux (2012): The FrameNet Constructicon. I: H. C. Boas & I. A. Sag (red.): *Sign-Based Construction Grammar*. Stanford: CSLI, 309–372.

Goldberg, Adele E. (2013): Constructionist approaches. I: Th. Hoffmann & G. Trousdale (red.): *The Oxford handbook of construction grammar*. Oxford & New York: Oxford University Press, 15–31.

Hannedóttir, Anna Helga (2014): Lemman och ekvivalenter i nya roller – en reviderad ordbokstypologi. I: *Nordiske studier i leksikografi* 12. Oslo: Novus forlag, 193–211.

Hannedóttir, Anna Helga (2015): What is a target language in an electronic dictionary? I: Kosem, I. et al. (red.): *Electronic lexicography in the 21st century: linking lexical data in the digital age*. Proceedings of the eLex 2015 conference. Ljubljana/Brighton: Trojiana, Inst. For Applied Slovene Studies/Lexical Computing Ltd., 236–249.

- Hannesdóttir, Anna Helga & Jón Hilmar Jónsson (2001): Að hafa í sig og á. Is­ländsk fraseologi i ett isländskt-svenskt perspektiv. I: *LexicoNordica* 8, 67–91.
- Lyngfelt, Benjamin, Lars Borin, Linnéa Bäckström, Markus Forsberg, Leif-Jöran Olsson, Julia Prentice, Rudolf Rydstedt, Emma Sköldberg, Sofia Tingsell & Jonatan Uppström (2014): Ett svenskt konstruktikon. Grammatik möter lexikon. I: *Svenskans beskrivning* 33. Helsingfors, 268–279.
- Lyngfelt, Benjamin, Lars Borin, Kyoko Hirose Ohara & Tiago Timponi Torrent (red.) (u.u.): *Constructicography: Constructicon development across languages*. Amsterdam: John Benjamins.
- Lyngfelt, Benjamin, Tiago Timponi Torrent, Adrieli Laviola, Linnéa Bäckström, Anna Helga Hannesdóttir & Ely Edison da Silva Matos (u.u.): Aligning constructicons across languages: A trilingual comparison between English, Swedish, and Brazilian Portuguese. I: Lyngfelt, Borin m.fl. (u.u.).
- Lyngfelt, Benjamin & Emma Sköldberg (2013): Lexikon och konstruktikon – ett konstruktionsgrammatiskt perspektiv på lexikografi. I: *LexicoNordica* 20, 75–91.
- Stefanowitsch, Anatol (2013): Collostructional Analysis. I: Th. Hoffmann & G. Trousdale (red.), *The Oxford handbook of construction grammar*. Oxford & New York: Oxford University Press, 290–306.
- Svensén, Bo (2009): *A Handbook of Lexicography*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Úlfarsdóttir, Þórdís (2013): ISLEX – norræn margmála orðabók. I: *Orð og tunga* 15, 41–71.

Anna Helga Hannesdóttir
professor
anna.hannesdottir@svenska.gu.se

Benjamin Lyngfelt
professor
benjamin.lyngfelt@svenska.gu.se

Göteborgs universitet
Box 200
SE-40530 Göteborg